

Престъпи презъ прагътъ и очи подигна,
Но смръзната тамо застана, —
Юздата изпусна неволно и въ ужасъ
Къмъ брата възви се Петкана.

10 Но зърна предъ нея какъ той се превърна
На чадъ — и невидимъ изчезна . . .
Катъ гръмната мигомъ въ почуди, Петкана
Не сети отъ коня какъ слезна.

Къмъ майката щерка, къмъ щерката майка
Се спуснаха викомъ веднага — — —
Съсъ плачъ се те живи пригърнаха двете;
И паднаха мъртви предъ прага.

